

[Finansministeren.]

kan regne med nogen Nytegning af virkelig Betydning, selv om man gik ind paa en mindre Forhøjelse af de Rentesatser, der her er Tale om.

Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fandt sig tilfredsstillet med den Rentesats, der i Øjeblikket er Tale om for Stats-Spareobligationer, medens jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ønskede en Forhøjelse af Grænsen for den enkeltes Ret til at tegne Obligationer. Jeg gaar ud fra, at disse Spørgsmaal kan blive Genstand for en saglig Drøftelse i Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kolbjørn: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 142 af 30. Marts 1946 om Statsgaranti ved Betalingsaftaler med Udlandet og om Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 43).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 142 af 30. Marts 1946 om Statsgaranti ved Betalingsaftaler med Udlandet og Udstedelse af Statsforskrivninger i Forbindelse med saadanne Aftaler. Lovforslaget er behandlet og vedtaget i Landstinget, og jeg skal kun bemærke, at Betalingsforholdene over for Udlandet ligger saadan, at det er nødvendigt, at der fortsat ydes Danmarks Nationalbank Garanti med Hensyn til de Tab, som maatte fremkomme ved Betalingsaftalerne. Det gælder ikke blot Tab i Forbindelse med Tilgodehavender som nævnt i Bemærkningerne til Forslaget, men ogsaa Tab ved Gældsforpligtelser, idet Flertallet af de

i Efterkrigstiden indgaaede Betalingsaftaler indeholder en Antidevalueringsbestemmelse, hvorefter Debitorlandet, saafremt dets Valuta forringes, skal tilpasse Saldobeløbet i Forhold til den Forringelse, der har fundet Sted.

De Forhold, der førte til Loven af 30. Marts 1946, bestaar stadig væk, og Regeringen har derfor anset det for rigtigt, at Lovens Gyldighed forlænges, og Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse for tre Aar.

Kolbjørn: Mit Parti er af den Opfattelse, at den Form, hvorunder Udenrigshandelen foregaar, gør det uundgaeligt, at Staten dækker Nationalbanken for den Risiko, der er forbundet med de talrige Clearing- og Betalingsoverenskomster. Vi tror ogsaa, at det er naturligt, at denne Lovgivning gives paa et vist Sigt, saa det ikke er nødvendigt med korte Mellemrum at komme med Forslag om Forlængelse. Vi kan derfor tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Thorkil Kristensen: Jeg skal paa Venstres Vegne anbefale Lovforslaget.

Aksel Møller: Paa mit Partis Vegne gør jeg ligesaa.

Rasmussen (Gylling): Mit Parti kan slutte sig til Lovforslaget.

Alfred Jensen: Vi har ikke tidligere kunnet gaa med til denne Lov. Som bekendt har Aarsagen ikke været Uenighed hos os om Formaalets Hensigtsmæssighed, men udelukkende Bemyndigelsesbestemmelsen i § 1. Vi har tidligere stillet Ændringsforslag om, at denne Bemyndigelse skulde udtages, og at alle disse Spørgsmaal skulde behandles i Finansudvalget, inden Finansministeriet traf endelig Afgørelse, for det første fordi vi mener, det er rimeligt, at Finansudvalget tages med paa Raad i disse Anliggender, og dernæst fordi vi paa det Tidspunkt havde en Regering, som vi ingen Tillid havde til; vi har altsaa et Par Gange stillet Ændringsforslag og derigennem præciseret vor Stilling. Nu har vi en Regering, som vi ikke nærer samme Mistillid til som til den forrige, og under Hensyn hertil undlader vi i Aar at stille Ændringsforslag, men vil ved tredie Behandling afholde os fra at stemme.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker Ordførerne, der har givet Tilslutning til Lovforslaget.